

Tatjana Jamnik Pocajt

KRUHEK JE ÜEL POSVETU

Iutkovna priredba besedila po istoimenski pravljici

Liki

PRIPOVEDOVALEC

KRUHEK

PEK

NAKUPOVALKA

BERA

OTROCI (3)

MATI

KOKOŹI (3)

PTI EK

MRAVLJE (6)

MIŹKE (5)

MAMA MIŹ

Opombe avtorja

Besedilo odpira vpražanje dobrote in nesebi nega dajanja. V ozadju zgodbe je vpražanje, kaj se zgodi s hrano (kruhom), ki ostaja v trgovinah, restavracijah, doma in spodbuja razmislek o tem. To je osnovni motiv zgodbe. Beseda »kruh« je tudi prispodoba za vse, s imer lahko »nahravimo druge. Dajanje nas oplemeniti in osmisli. Dobrota se pomnoži.

Povzetek

Kruhek jutranje peke je ostal na polici in popoldanski kupci ga ne oelijo kupiti, ker ho ejo samo sveo kruh. Zato se odpravi po svetu, da nahrani la ne. Na poti sre a la ne ljudi in oivali. Vsak si z njim postreoe in zmanjza se vse do drobtinice. Nazadnje ga najdejo mizke in njihova mati pozna arovnijo, kako bo drobtinica znova zrasla v velik hleb ek kruha.

Starostna stopnja

3 +

1. Slika

PRODAJALNICA KRUHA

Glasba. V ozadju se slizi pesem, ki jo poje Kruhek.

SONG 1: *Usoda nemila mi je pretila,
e akal bi jo, bi me ulovila.
A rekel sem »NE!«in ýel sem po svetu.
Obljubil sem si:
e naýel bom Sre o, jo bom podelil.
In glej, res sem jo naýel, Sre o nevesto,
je z mano hodila ves as,
pa sploh nisem vedel.
Zdaj vem, da je Sre a,
ko sebe darujem.*

PRIPOVEDOVALEC (*pride v ospredje odra*): Dragi otroci, ste 0e kdaj razmizljali o Sre i. Kaj je to ali kdo je to ali mordaõ kaj pomeni »biti sre en«? Hmm, morda pa ste kdaj sre ali Sre o, pa ze vedeli niste ali pa je Sre a sre ala vas, pa je sploh niste prepoznali?

(se sprehodi)

Povedal vam bom zgodbo o Kruhku, ki ga nih e ni hotel kupiti, ker ni bil isto sve0e pe en. Ostal je sam na polici, saj so 0e vse jutranje hlebce prodali. Popoldanski kupci pa ga niso ve hoteli kupiti.

(predahne)

In veste, kaj je naredil? Odzel je po svetu iskat svojo Sre o. Ja, res, ni se hotel predati maloduzju. Usodo je vzel v svoje roke. Dobro prisluhnite, da boste videli, kaj se je zgodilo potem.

Odide.

Na oder pride Pek, ki pometa in pospravlja svojo trgovinico.

PEK (zadovoljno si mane roke in si mrmra): Tidam, tidam, tidam.

(obrne se k publiki, vendar govori bolj sam sebi)

Zadnje ase mi gre posel dobro od rok. Ves jutranji kruh sem 0e skoraj prodal. No, samo tale hleb ek je ze ostal.

(brize in pospravlja prodajalnico in si zraven popeva)

Tidam, tidam, tidam. To bodo lepi denarci.

(obrne se k otrokom)

O, dober dan otroci. Ali vam tudi dizi sve0e pe eni kruh?

(po aka na odgovor v dvorani)

Tisti z lepo hrustljivo skorjico?

(po aka na odgovor)

Tudi jaz ga imam rad. In moji kupci tudi. Poglejte, danes sem prodal 0e skoraj ves jutranji kruh. Moja pekarna slovi dale naokoli. Ljudje radi zahajajo semkaj, ker vedo, da v moji trgovini dobijo vedno sve0 in lepo zape en kruh. Tako se to dela. e ho ez biti uspezen pri poslu, moraz vedeti, kaj imajo ljudje radi.

Zaslizi se zvon kljanje na vratih. Vstopi Nakupovalka.

NAKUPOVALKA: Dober dan.

PEK: Dober dan, gospa. Kako ste kaj danes?

NAKUPOVALKA: O, hvala, prav dobro sem. Prizla sem po sve0 kruh. Kruh iz vaze pekarne je ze posebej dober in tako omamno dizi. Imate kakzen poseben recept?

PEK: O, hvala, hvala, gospa. Vsaka pekarna ima verjetno kakzno Svojo pekovsko skrivnost in br0 as jo imamo tudi mi, toda roke, roke, ki mesijo kruh, te so va0ne. Saj ste 0e slizali tisto, da je k vsakemu dobremu receptu treba dodati ze z epec ljubezni. No, vidite gospa, to je tisto, kar mi zamesimo v naz kruh.

NAKUPOVALKA: Ja, res se vidi in okusi, da ima vaz kruh ze nekaj, esar drugi nimajo. Zato najraje kupujem kruh pri vas.

PEK: In kateri kruh boste kupili danes?

NAKUPOVALKA: Imate kakzno sve0o peko?

PEK: Trenutno imam samo ze tale hlebec od jutranje peke.
Popoldanska pa bo tudi vsak as pe ena. Samo malo bo treba
ze po akati.

NAKUPOVALKA: Ah, ne. Tako sem si za0elela sve0 kruh. Bom raje po akala.
ez koliko asa naj se vrnem?

PEK: ez kakzne pol urice bo 0e pe en.

NAKUPOVALKA: Prav, pridem malo kasneje.

PEK: Prav, gospa, pa pridite pozneje.

Nakupovalka odide z odra.

PEK *(obrne se h Kruhku, ki stoji na polici):* Hm, kaj naj storim s
tabo? O itno te ne bom mogel prodati.

(se obrne k otrokom v dvorani)

Ljudje so danes razvajeni in e ni kruh isto sve0e pe en,
Pravzaprav ze topel, ga sploh no ejo ve kupiti. Ni . Grem
pogledat, kdaj bo pe ena opoldanska peka.

Odide z odra.

Kruhek ostane sam v trgovini na polici.

KRUHEK *(zaskrbljeno):* Hm, kaj naj storim? isto sam sem ostal. Nih e
me no e kupiti, eprav mi prav ni ne manjka.

(zleze s police in gre proti otrokom)

Ali mi kaj manjka?

(pogleda otroke in po aka na odziv)

Tudi jaz mislim, da sem isto v redu. Mislim, da se mi godi
krivica. Edini o itek je ta, da nisem isto sve0e pe en. Se vam
zdi to prav?

(po aka na odziv)

Mislite, da bi me hotel vseeno kdo pojesti?

(po aka na odziv)

Kdo pa?

(po aka, da mu otroci naztevajo in jim pri tem pomaga)

Hm, res je, marsikdo na tem svetu, ki bi me bil prav gotovo vesel. Če ne bom storil ničesar in bom samo čakal, kaj bo, se mi ni dobrega ne pize. Lahko končam tudi v smeteh. To bi bil pa res žalosten konec. Noben kruh na tem svetu si ne želi končati v smeteh. Kaj menite?

(po čaka na odgovor publike, nato globoko vzdihne)

Nekaj moram narediti.

(nekaj trenutkov, razmizlja)

Hm, želim vem kaj bom storil. Želim bom po svetu in nahranil lačne. Se bo kdaj kdo nazel, ki me bo kdaj želel pojesti. Svet je velik in tam zunaj me gotovo čaka kakšna zanimiva dogodivščina. Zakaj bi čakal tu na tej polici svojo nemilo usodo. Kaj pravite otroci, ali naj grem?

(po čaka na odziv)

Prav, potem pa pojdem. Juhu, se želim veselimi!

Odide s pesmijo.

KURUHEK (del songa 1):

***Usoda nemila mi je pretila,
Če čakal bi jo, bi me ulovila.
A rekel sem »NE!«in želim sem po svetu.***

Pesem preide v glasbo.

Glasbena pasaja.

ZASTOR

2. Slika

MESTO Z ULICAMI

Oder se zatemni oziroma scena se za ne spreminjati. Na oder pride Pripovedovalec, ki ga osvetli lu . Ko glasba potihne, za ne govoriti. Med njegovim govorom se scena spremeni v mesto z ulicami.

PRIPOVEDOVALEC: In tako je Kruhek krenil na pot. Kdo bi si mislil, da bo zbral pogum za pot v neznano. Res, da ga v velikem svetu lahko aka mnogo pasti, vendar, e dobro premislim, mar ni bolje, da si usodo sami krojimo, kot pa sedimo kri0em rok in akamo nanjo. Pogum nekaj velja in pravijo, da takim stoji sre a ob strani.

Odide.

Glasbena pasa0a. Na oder pride kruhek in si poje.

KRUHEK (del songa 1):

***Usoda nemila mi je pretila,
e akal bi jo, bi me ulovila.
A rekel sem »NE!«in ýel sem po svetu.***

Kruhek obstoji in se udi.

KRUHEK: O, kako je onkraj zidov pekarnice vse druga e! Prelepo je. Sploh mi ni 0al, da sem se tako odlo il. Svet je lep in treba ga je videti. Jupiiii! (*zavriska*)

Na proti mu pride Bera .

BERA : Kaj pa ti tako vriskaz? esa se tako veseliz?

KRUHEK (veselo): Odlo il sem se, da grem po svetu in bom nahanil la ne. Zdaj se radostim, ko vidim, kako lep je svet, ki ga nisem poznal. Ali si kaj la en?

BERA : že dva dni nisem ni esar poštenega pojedel.

KRUHEK: Potem pa si odlomi kos in se nahanil!

BERA : Res prijazno od tebe.

(si vzame kos kruha)

Hvala. želim ti sre no pot.

KRUHEK: Tudi tebi sre no.

Bera odide naprej in gre z odra. Kruhek gre dalje in si poje.

KRUHEK (del Songa 1):

***Usoda nemila mi je pretila,
e akal bi jo, bi me ulovila,
a rekel sem »NE!«in ýel sem po svetu.
e naýel bom Sre o, jo bom podelil.***

ZASTOR

3. Slika

KO A NA VASI

Glasba. Medtem se scena spreminja v poljsko pot. Kruhek med hojo ponavlja verze, dokler ne prispe do vasice.

KRUHEK (del Songa 1):

***Usoda nemila mi je pretila,
e akal bi jo, bi me ulovila,
a rekel sem »NE!«in ýel sem po svetu.
e naýel bom Sre o, jo bom podelil.***

Ustavi se pred skromno kaj0o, ki jo je 0e pozteno na el zob asa. Pred hizo sedi 0enska, ki v rokah pestuje dete in hlipa. V tistem iz hize prite ejo ze trije razcapan ki (Otroci).

OTROCI: *(za udeno zakli ejo)*: Mati, pogledite, Kruhek!
MATI: *(dvigne pogled in na obrazu ji zasije upanje)*: Joj, saj res!
KRUHEK: Zakaj pa jo ez?
MATI: Saj vidiz, da imam hizo polno otrok. Mo0 mi je pred letom umrl, sama pa ne zmorem pridelati dovolj hrane za vse. In moje dete jo e, ker v prsih nimam dovolj mleka. Vse, kar dobim, dam svojim trem otrokom, da lahko rastejo. Raje sama ne jem.
KRUHEK *(sve ano)*: Nikar ne jo i, danes se boste vsi do sitega najedli.
MATI: Kaj res?
KRUHEK: Tako je. Po svetu sem zel, da nahranim la ne, zato si nalomi toliko kosov, kolikor potrebuje za svojo dru0ino.
MATI: Kako plemenito dejanje.
(vstane in si vzame kos za vsakega otroka in ze zase)
Toliko bo dovolj. Kos za vsakega. Zdaj pa pojdi in nahrani ze koga. Ni te ve veliko ostalo.
KRUHEK *(vidno zmanjzan)*: Prav, potem pa pojdem dalje. Vso sre o vam 0elim.
MATI in OTROCI *(zakli ejo za njim)*: Zbogom in hvala, dragi Kruhek!

Kruhek odide z odra.

ZASTOR

4. Slika

POLJSKA POT S SAMOTNO KMETIJO

Kruhek potuje naprej. Glasba. Medtem se scena spreminja v poljsko pot. Kruhek med hojo ponavlja verze, dokler ne prispe do samotne kmetije. Tam ga opazijo Kokozi, ki postopajo naokoli in zobajo travo.

- KOKO¥I (skupinsko kokodakajo): Kok, kok, ko, ko, ko, kok, kokō
- KOKO¥ 1: Danes pa imamo prav lep son en dan za pazo!
- KOKO¥ 2: Kon no, bil je 0e skrajni as, da si malo pretegnemo noge.
- KOKO¥ 3: Nemogo e je cel ljubi bo0ji dan sedeti na jajcih in gledati, kako pada de0.
- KOKO¥ 2: Ja, res, postala sem 0e isto maloduzna, e bi to slabo vreme trajalo ze malo 0
- KOKO¥ 1 (jo prekine): No, dobro prijateljice. V 0ivljenju je treba imeti ve optimizma. Malo pada de0, nato posije sonce in ez nekaj asa se spet zamenjata. Tako pa je. Ni vredno biti slabe volje zaradi ne esa, na kar ne moremo vplivati. Tako je 0e celo ve nost, odkar smo kokozi na Zemlji. e ne bi nikoli bilo de0ja, bi se nam son no vreme zdelo nekaj isto vsakdanjega. Tako pa, jupiii (vzklikne), se lahko vsaki znova veselimo, ko posije sonce.
- KOKO¥ 3 (za udeno): Kok, kok, oooo, kaj pa je tamle?

Tudi ostale pogledajo v smer, od koder prihaja Kruhek.

- KOKO¥I (vse hkrati): Kruhek je, kruhek je!
- KOKO¥ 3: Ampak je isto maj kenō
- KOKO¥ 2: Ja, res je nekam majhen 0
- KOKO¥ 1: Od kod pa si se ti vzel?

Kruhek se ustavi in se ponosno zravnava.

- KRUHEK: Po svetu hodim in hranim la ne
- KOKO¥I (vse hkrati): Kaj res?
- KRUHEK: Tako je. Bil se velik hlebec, toda spotoma sem nahranil bera a in hizo, polno la nih otrok, in to je sedaj ostalo od mene.
- KOKO¥ 1: Kok, kok, kako plemenito dejanje!
- KOKO¥ 2: Tolikzna dobrosr nost, ne morem verjeti!
- KRUHEK: Ja, in prav dobro se po utim.

(se obrne proti publiku in govori bolj sam zase govori)

e samo pomislim, da bi lahko kon al tudi v smeteh.

KOKO¥ 3: Kaj pa je tako dobrega v tem, saj ne bo kmalu ni ve ostalo od tebe?

KRUHEK: Hja, morda je res tako, toda moje poslanstvo je tako ali tako namenjeno temu, da me pojedjo, torej dobro slu0im svojemu namenu.

KOKO¥ 1: Prav imaz. Vez kaj, me imamo dovolj zrnja in trave, zato te Bomo samo malo pokusile, e ti je prav. Morda te kdo ze bolj potrebuje.

KRUHEK: Seveda mi je prav. Vesel sem, da sem vas spoznal. Kaj pa ve po nete?

KOKO¥ 2: Jajca nesemo.

KRUHEK: Kaj pa po nete z njimi?

KOKO¥ 2: V asih se iz njih izvalijo mali piz an ki, nazi otroci, v asih pa jih naza gospodinja nekam odnese. Ne vemo natan no, kaj se z njimi zgodi.

(se obrne k publiko)

Otroci, ali morda vi veste, kaj se zgodi z nazimi jajci?

(komunicira s publiko in jo sprazuje, tako da otroci naztejejo im ve stvari)

Joj, kaj vse to po nejo z nazimi jajci? Kako lepo. Torej tudi me opravljamo pomembno poslanstvo. Sta slizali, dragi prijateljci?

KOKO¥ 1 in KOKO¥ 2: Sva, seveda sva.

KRUHEK: No, zdaj pa me hitro malo pozobajte, da lahko odidem dalje.

Kokozi ga obstopijo, ga malo poključvajo in zraven komentirajo.

KOKO¥ 3: Mmm, kako si okusen.

KOKO¥ 2: Kok, njam, hvala, bo dovolj, se je ravno prav prileglo.

KOKO¥ 1: ¥e jaz malo. Tako, zdaj pa ti 0elimo veliko sre e na tvoji poti.

KRUHEK: Zbogom, prijateljice.

KOKO¥I (vse hkrati): Zbogom, Kuhek!

In Kruhek se odpravi dalje.

ZASTOR

5. Slika

GOZD

Zaslizi se glasba in med tem se scena spremeni v gozd.

Glasba po asi potihne. Na oder pride kruhek.

KRUHEK *(se obrne k publiko)*: Kako prijeten je ob utek, e lahko nekemu pomagaz. Resda sem precej manjzi kot sem bil, toda po utim se odli no! Zavijem ze v gozd. Tu je veliko 0ivali in zagotovo so tudi one la ne.

Iz ozadja se zaslizi 0alostno ivkanje. Ob drevesu na tleh le0i Pti ek, ki je padel iz gnezda.

KRUHEK *(prisluhne)*: Kaj pa je to?

Spet se zaslizi ivkanje.

KRUHEK *(obrne se na publiko)*: Ali ste tudi vi slizali?

(po aka na odgovor publike)

Kaj pa je to?

(Po aka na odgovor iz publike)

Kdo se to oglaza?

(po aka na odgovor publike)

Pti ek? Ja, kje pa je?

(po aka, da publika ugotovi, od kod prihaja glas)

O, tamle je, saj res, joj, kako je majhen!

(pride do Pti ka in obstoji)

Kaj pa se ti je zgodilo, zakaj tako 0alostno ivkaz?

PTI EK: Iz gnezda sem padel in nimam mo i, da bi poletel domov, saj 0e cel dan nisem ni esar jedel. Starzi me gotovo pogrezajo.

KRUHEK: Ne skrbi, glej, nahrani se z mojo sredico, da se ti bodo krila okrepila.

Pti ek pri ne zobati kruzno sredico.

PTI EK: Mmmm, kako dobro mi dene. Zakaj pa hodiz takole naokoli?
KRUHEK: Odločil sem se, da odidem po svetu in nahranim lačne. Nahranil sem Oe berača in lačno družino s kopico otrok, nekaj pa so me pozobale kokozi.

PTI EK: Zelo dobrega srca si. Oh, Oe utim, Oe utim, da se mi vračajo moji. Poglej, moje peruti so Oe dovolj močne, da se lahko dvignem in poletim domov. Hvala ti, dragi Kruhek, veliko sreče ti Oelim na tvoji poti. Zdaj pa letim, letim domov, da starzi morajo biti zelo v skrbeh. Zbogom!

KRUHEK (mu pomaha) : Zbogom!

(gleda za njim že nekaj časa, nato se obrne k publikii)

Dolg dan je za mano in pozteno sem utrujen. Najbolje bo, da ležem k počitku in se pozteno naspim. Kam naj naslonim glavo? Aha, kar tule bom prenočil, poleg hrastovega ztoraa, tukaj bom v varnem zavetju.

Namesti se poleg ztoraa in ob glasnem zehanju zaspi. Svetloba se zmanjša in ponazori noč, vendar ne doista teme, da se otroci ne bi prestrazili. Kruhek se zlekne in zaspi.

Na oder pride Pripovedovalec.

PRIPOVEDOVALEC: Psssssst!

(si da roko na usta in bolj zepetaje nadaljuje)

Tako je Kruhek potoval in srečeval ljudi in živali. Vsakomur je ponudil kosček sebe in ob koncu dneva je zadovoljen utonil v spanec. Se tudi vi kdaj zvečer, ko ležete v posteljo, vpražate, kaj vse ste počeli čez dan? Hm, jaz se večkrat zamislim in se vpražam, ali sem dan dobro izkoristil. Če si pritrdim, nato sladko zaspiim. Če pa ne, me včasih malo grize, ker vem sem zapravil kakšno priložnost. Potem razmizljam, kaj bi lahko naredil bolje in sklenem, da bom naslednji ravnal drugače. Hja, včasih mi uspe, včasih pa tudi ne. Ampak, če vem, da sem se vsaj

potrudil, potem si ne očitam preve. Tako je to, vidite, tudi naz
Kruhek se je potrudil po najboljših močeh in zdaj zadovoljen
sladko spi. Zaželimu mu lepe sanje. Kdo ve, kaj ga čaka jutri.

Po prstih odide z odra.

*Svetloba se za ne narazgati, ker nastopi jutro. Hkrati z narazganjem svetlobe
pritečejo na oder mravljice, ki v polkrogu obkrožijo Kruhek, tako da ga publika
lahko že vedno vidi. Gledajo ga, se šudijo in se polglasno pogovarjajo.*

MRAVLJA 1: Joj, kako lep kozček kruha!

MRAVLJA 2: Kot nalaz. Zdaj si bomo lahko napolnile kazo za zimo.

MRAVLJE (poskakujejo in se veselijo): Ja, ja, kako je lep, ravno pravzjni.

*Kruhek poasi glasno vdihne, zazeha in se preteguje. Mravlje obstanejo in se
ozrejo nanj. Kruhek se dvigne v polsedehi položaj in si pomane oči.*

KRUHEK: Ah, kako lepo sem sanjal.

(zašudeno pogleda okrog sebe)

Ja, kdo pa ste ve?

MRAVLJA 3: Me smo mravlje in pravkar se je začel nazdelovni dan. Veliko
dela nas čaka, ker si moramo napolniti zaloge za zimo. In po
nekakzni nenadejani Sreči smo naletele na tebe.

KRUHEK: A tako? In kaj nameravate zdaj?

MRAVLJA 4: Odnesele te bomo s seboj.

KRUHEK: Čelega?

MRAVLJA 5: Ampak saj te ni prav veliko, saj si isto majhen kozček kruha.

KRUHEK: No, no, to je že res, toda nekoč sem velik hlebec. Potem pa sem
potezil lakoto beraču in družini s štirimi otroki, malo so me
pozobale kokozi in nahanril sem ptičko, ki je padla iz gnezda, to
pa je sedaj ostalo od mene. Vzemite, kolikor potrebujete, potem
pa grem naprej, da nahanrim lačne.

MRAVLJA 6: Ohoho, ti imaz pa res zanimivo zgodbo. Sicer pa nekaj zaloge
že imamo, zato te ne bomo vzele vsega. Vsaka samo malo.

Mravlje si oprtajo vsaka nekaj dobtinic in odbrzijo z odra.

MRAVLJE (med odhajanjem zakli ejo): Hvala ti, dobri Kruhek, in vso sre o
na poti.

Kruhek obsedi sam.

KRUHEK: Zbogom, mravlje. Upam, da zima ne bo preve dolga in mrzla.
(se postavi na noge)

No, takole. Zdaj pa sem res samo ze drobtinica. Le koga lahko
ze nasitim?

Kruhek sede na ztor in pri ne peti.

Glasba in Song.

KRUHEK song 1:

***Usoda nemila mi je pretila,
e akal bi jo, bi me ulovila.
A rekel sem »NE!«in ýel sem po svetu.
Obljubil sem si:
e naýel bom Sre o, jo bom podelil.
In glej, res sem jo naýel, Sre o nevesto,
je z mano hodila ves as,
pa sploh nisem vedel.
Zdaj vem, da je Sre a,
ko sebe darujem.***

Kruhek odide z odra.

ZASTOR

*Na oder pride Pripovedovalec. Postavi se spredaj na levi strani odra s strani
publike. V ozadju se scena za ne spreminjati v travnik, na katerem se igrajo
mizke. Tam je tudi hizica, v kateri Mama Miz kuha kosilo.*

PRIPOVEDOVALEC: Dragi otroci. Prenekateri veliko ima, pa vendar ni esar od sebe ne da. Naz Kruhek se je 0e ves razdal in sedaj ga je ostala samo ze drobtinica. Le kaj lahko ze stori? Vse ka0e, da je prizel do konca svoje poti. Toda pravijo, da pogumnim stoji Sre a ob strani, pa tudi dobrota se na koncu pomno0i. Kaj pa mislite vi? Se bo Kruhku dobrota povrnila ali morda celo pomno0ila?

(po aka na odziv publike)

Pa poglejmo, kaj se je nazadnje zgodilo.

Odide.

ZASTOR

6. Slika

TRAVNIK Z MIŹJO HIŹICO

Mizke se lovijo in skrivajo in tekajo po odru. Kruhek potihoma pride na sprednji del odra in sede nekje ob strani na tla. Opazuje mizke, kako se igrajo. Ko ena izmed njih prite e v njegovo bli0ino, se ustavi in se zagleda vanj.

MIŹKA 1: Kaj pa je to?

Ostale mizke obstojijo in pogledajo v smer prve mizke in prite ejo in obkro0ijo Kruhek v polkrogu.

MIŹKA 2: Videti je kot kruhek!

MIŹKA 3: Ampak . tako majhen je.

MIŹKE (vse hkrati): Nas pa je tako veliko.

MIŹKA 4: Poka0imo ga mami.

Kruhek vstane in peljejo ga k njihovi mami.

MIŹKE (vse hkrati): Mati, mati, nazle smo kruh!

Mama Miz pride iz hize. Na sebi ima predpasnik in si brize roke v krpo. Nato da roke v bok in obstoji.

MAMA MIŹ: Kaj pa delate takzen hrup? Cela soveska vas lahko slizi!

MIŹKA 5: Kruhek smo nazle. Vendar ga je tako malo, da se ne moremo vsi najesti.

MAMA MIŹ (*se pribliŹa kruhku in si ga ogleduje*): Hm, res je kruhek, vendar samo ze drobtinica.

MIŹKA 4: Kaj pa bomo zdaj?

MAMA MIŹ: Drage moje, dobra gospodinja zna tudi iz malega narediti veliko. Pokazala vam bom pravo arovnijo! Pridite z mano v kuhinjo.

MIŹKE (*poskakujejo*): Juhu, arovnija!

MIŹKA 3 (*si drgne dlani*): Komaj akam, da vidim, kaj bo mama napravila.

MIŹKA 2: Boz nau ila tudi nas?

MAMA MIŹ: Seveda, male moje, ta arovnija vam bo v Oivljenju ze prav prizla.

Vsi skupaj gredo v kuhinjo. Mama Miz za ne prelagati posode.

MAMA MIŹ (*nagovarja Kruhek*): Ravno prav si prizel. Pravkar sem hotela napraviti kruzni kvas za vzhajanje, da zamesim kruh, in potrebovala sem samo ze drobtinico. In glej, prizel si ravno pravi as. Le od kod si se vzel?

KRUHEK: Po svetu hodim in hranim la ne.

MAMA MIŹ: Joj, kaj res. Kako pa, e si samo ze drobtinica?

KRUHEK: Bil sem velik hlebec, potem pa sem nahranil bera a in obubo0ano dru0ino, nekaj so me pozobale kokozi, nahranil sem tudi drobno pti ko, ki je padla iz gnezda in ji je zmanjkalo mo i, da bi poletela domov, in mravljam sem napolnil kaz o za zimo. To je zdaj ostalo od mene, zato sem tako majhen.

MAMA MIŹ: Ti pa si res junak. Imaz plemenito srce. Kaj pravite otroci moji? (*se obrne k mizkam*)

MIŹKA 1: Kaj te ni ni strah, ko hodiz sam po svetu?

KRUHEK: Strah? Kaj je to? Svet je velik, lep in zanimiv. Toliko stvari se mi je zgodilo v tem času, da že sam ne morem verjeti. Vsi, ki sem jih srečal na svoji poti, so me bili veseli in mi bili hvaležni za kosček, ki sem jim ga poklonil. Ko sem videl, kako sem jih osrečil, sem bil srečen tudi sam. Počutil sem se, kot da stojim na vrhu sveta. To so bili res lepi občutki. Zakaj bi se torej bal? Ravno nasprotno, v meni je zrasel pogum in čeprav sem samo za drobtinica, sem že vedno srečen. In zdaj sem tu med vami.

MAMA MIŽ : Ste slizali otroci? Pogum in sreča gresta z roko v roki.

MIŽKA 2: Zakaj pa si se odločil, da greš takole po svetu in pomagat lašnim?

KRUHEK: Hja, nisem imel veliko izbire. Ostal sem neprodan na polici pri Peku in ni se mi pisala nič kaj rožnata prihodnost. Ker me nihče ni hotel kupiti, bi po vsej verjetnosti končal v smeteh, zavržen kot smet. In to samo zato, ker nisem bil več sveže pečeno. Tega nisem hotel doživeti. Zato sem raje prijel usodo v svoje roke in se podal v neznano. Res je, tudi na tej poti bi se mi lahko pripetilo kaj neprijetnega, toda jaz sem se odločil, da bom nahranil vsakega, ki me bo hotel pojesti in bom tako vsaj koristen. In veste, kaj se je zgodilo? Z vsakim gričljajem, ko sem se zmanjšal, sem v sebi občutil več sreče. In tako sem spoznal, da je Sreča v meni in če ves čas hodi z menoj, le da tega nisem vedel, dokler nisem odšel v svet in jo preizkusil. Neverjetno, kajne? Moje življenje je nenadoma dobilo smisel, večji kot sem si kdaj koli predstavljal.

MAMA MIŽ : Joj, to si pa tako lepo povedal. Poglej, sedaj ti bom pokazala, kako lahko znova zrasteš. To bo zdaj prava čarovnija. Primezala te bom kružnemu kvasu, nato bom vse skupaj zamesila v moko in napravila testo za nov kruh. Bož videl, kakšno presenečenje te čaka.

Mama Miz za ne delati kvas in mesiti testo. Med tem se slizi, kako kruhek vzklika, vendar ga publika ne vidi.

KRUHEK: Joj, rastem! Saj ne morem verjeti.

(se smeji in vriska)

Ohoho, kako rastem, vse me 0ge ka, hihhi, hohoho.

MIŹKE (ga gledajo): Joj, pa res, kako raste!

MIŹKA 3: Kakzna arovnija!

MIŹKA 4: Neverjetno!

MIŹKA 5: Kaj takega!

MAMA MIŹ: Tako, zdaj pa bomo testo ze zapekli.

(poka0e veliko vzhajano testo in ga da v pe)

Ta as pa se lahko greste ze malo igrat na sonce.

Mizke ste ejo ven in zaplezejo v krogu in zapojejo. Glasba.

MIŹKE song 2:

***Je kdo ve ji arodej,
kako naýa zlata mama?
iz majcene drobtine kruha
velik hlebec nam je spekla.***

Iz hizke prideta Mama Miz in Kruhek, velik kot je bil na za etku.

MAMA MIŹ: Pridite pogledat, otroci, kaj je nastalo iz male drobtinice.

Mizke prite ejo.

MIŹKA 5 (vzklikne): Oh, mama, ti si res prava arodejka!

Tudi ostale Mizke se udijo in to poudarijo z glasovi.

MIŹKA 4: To je res ude0. Nisem si mislila, da je kaj takega mogo e.

KRUHEK: Tudi sam ne morem verjeti, kako ti je to uspelo. Prav takzen sem, kot sem bil neko . Prav tako velik, e ne ze ve ji.

Mizke se znova primejo za roke, zaplezejo v krogu in ze enkrat zapojejo.

MIŹKE song 2

***Je kdo je ve ji arodej,
kako naŹa zlata mama?
Iz majcene drobtine kruha
velik hlebec nam je spekla.***

Ko pesem potihne, Mama Miz nagovori Kruhek.

MAMA MIŹ: Nekaj rezinic bom vzela za svojo druŹino. Moji otroci imajo radi kruh. Zdaj pa pojdi, dragi Kruhek, mnogo jih je ze na tem svetu, ki te bodo veseli.

KRUHEK: Ne vem, kako naj se ti zahvalim. Vem samo, da sem v tem trenutku presre en. Niti opisati ne morem, kako. Veliko Sre e oelim tudi tebi in tvoji druŹini.

(obrne se k Mizkam)

Pozdravljene tudi ve, male mizke, naj bo vase otroztvo ze naprej igrivo in tako brezskrbno.

Kruhek jim pomaha in odide z odra.

MIŹKE (mu pomahajo): Pozdravljen, Kruhek. Morda pa se ze kdaj sre amo.

Oder z mizkami se zatemni.

ZASTOR

Razsvetli se sprednji del odra in Kruhek znova pride na oder. Potuje naprej po svoji poti in gre ez oder s pesmijo. Glasba.

KRUHEK Song 1

**Usoda nemila mi je pretila,
e akal bi jo, bi me ulovila.
A rekel sem »NE!«in ýel sem po svetu.
Obljubil sem si:
e naýel bom Sre o, jo bom podelil.
In glej, res sem jo naýel, Sre o nevesto,
je z mano hodila ves as,
pa sploh nisem vedel.
Zdaj vem, da je Sre a,
ko sebe darujem.**

Kruhek gre z odra. Z druge strani pride na oder Pripovedovalec.

PRIPOVEDOVALEC: Vidite, dragi otroci, tako se je to zgodilo. Naz kruhek je zel po svetu in nazel Sre o. Toda kar je najbolj zanimivo pri tem je, da jo je nazel tam, kjer je najmanj pri akoval: v sebi.

(položi dlani na srce)

Tu, tukaj, v tem prostoru je bila ves as, vendar tega ni vedel. ¥ele ko daroval koz ek sebe, se je Sre a prebudila in ga napolnila s prelepimi ob utki. Zato, prisluhnite tudi vi svojemu srcu. Morda vas aka presene enje in veliko, veliko sre e.

Odide z odra.

ZASTOR

KONEC